

ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΡΙΣΗ ΧΡΕΟΥΣ ΚΡΥΒΕΤΑΙ ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΔΙΑΣΩΣΗ ΤΗΣ WALL STREET (του Πάνου Παναγιώτου)

Από τα τέλη του 2009 και μετά οι αμερικανικές τράπεζες και τα αμερικανικά επενδυτικά κεφάλαια φρόντισαν να πουλήσουν ελληνικά και άλλα ομόλογα της ευρωπαϊκής περιφέρειας για να μειώσουν το ρίσκο τους στην ευρωζώνη και αυτό αποτέλεσε έναν απ' τους λόγους που η κρίση έλαβε τόσο

μεγάλες διαστάσεις.

Την ίδια στιγμή, ωστόσο, μεγάλες αμερικανικές τράπεζες φρόντισαν να εκμεταλλευτούν την κατάσταση πουλώντας και αγοράζοντας ασφάλιστρα των ομολόγων που ξεφορτώθηκαν κερδίζοντας δισεκατομμύρια αλλά και ποντάροντας πως θα κέρδιζαν ακόμη περισσότερα στο μέλλον.

Τα στοιχεία για τα CDS που κατέχουν οι τράπεζες δε δημοσιεύονται και έτσι μπορεί κανείς να κάνει μόνο υποθέσεις ή να προσπαθήσει να βγάλει συμπεράσματα από τα σύνολο των CDS για κάθε χώρα.

Σε χτεσινή ομιλία του διευθυντή της JP Morgan ωστόσο έγινε η αποκάλυψη ότι η αμερικανική τράπεζα είναι εκτεθειμένη στην ευρωπαϊκή περιφέρεια με CDS ονομαστικής αξίας 100 δις δολαρίων τα οποία αγόρασε μετά το ξέσπασμα της ελληνικής κρίσης.

Μάλιστα ο διευθυντής της JP Morgan επιβεβαίωσε ότι η τράπεζα έχει στην κατοχή της και ελληνικά CDS. Τί θα γίνει, λοιπόν, στην περίπτωση μιας ελληνικής πτώχευσης; Αν σκεφτούμε πως γι'

αυτό το σενάριο οι πιθανότητες με βάση τα CDS είναι της τάξης του 99% τότε η JP Morgan κυρίως ως πωλητής, δηλαδή ασφαλιστής CDS θα έπρεπε να πληρώσει τα ασφάλιστρα στους κατόχους των ελληνικών CDS και να καταγράψει ζημίες δισεκατομμυρίων.

Υπάρχει, όμως, μια λύση ώστε η JP Morgan να αποφύγει να πληρώσει έστω ένα δολάριο σε ασφάλιστρα έχοντας πρώτα κερδίσει δισεκατομμύρια από το εμπόριο τους: Η Ελλάδα να κάνει ελεγχόμενη αναδιάρθρωση έτσι ώστε τα CDS να μην ενεργοποιηθούν. Με άλλα λόγια αυτό ακριβώς που προσπαθεί η Γερμανία να πετύχει μέσω του PSI.

Το πρόβλημα, λοιπόν, δεν είναι να μειωθεί το ελληνικό χρέος και να βοηθηθεί η Ελλάδα μέσω του PSI. Αν ήταν αυτό το ζητούμενο τότε θα μπορούσε να γίνει ένα swap 30-50 ετών με επιτόκιο στο 2,5% και η Ελλάδα να αντάλλαζε παλιά ομόλογα ύψους 200 δις ευρώ με νέα, με τη στήριξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ώστε τελικά και το χρέος της να πλήρωνε αλλά και να είχε όλο το χρόνο να αναδιαρθρώσει την οικονομία της χωρίς να απειληθεί με οικονομική καταστροφή όπως συμβαίνει σήμερα. Αν το Μεξικό δικαιούνταν να λάβει στήριξη από τις ΗΠΑ όταν βρέθηκε στα όρια της πτώχευσης τότε λογικά και η Ελλάδα θα έπρεπε να δικαιούται παρόμοια στήριξη.

Στην πραγματικότητα, όμως, το PSI προσπαθεί να εξασφαλίσει ότι οι αμερικανικές τράπεζες δε θα πληρώσουν ούτε ένα σεντ σε ασφάλιστρα ελληνικών ομολόγων, να μεταφέρει τις όποιες απώλειες στις ευρωπαϊκές τράπεζες, να δημιουργήσει ένα προηγούμενο μη ενεργοποίησης των CDS σε περίπτωση ελεγχόμενης πτώχευσης, να φροντίσει ώστε η αναδιάρθρωση να γίνει με τους καλύτερους δυνατούς όρους για τις τράπεζες και τελικά να παράσχει άλλο ένα σωσίβιο στη Wall Street χρεώνοντας τον ευρωπαϊκό τραπεζικό και κρατικό τομέα.

Η άμεση έκθεση των τραπεζών της Wall Street είναι της τάξης των 2,7 τρις δολαρίων, είπε σε συνέντευξη του στις 05 Οκτωβρίου ο πρώην υπουργός εργασίας των ΗΠΑ και καθηγητής πανεπιστημίου Robert Reich, προσθέτοντας "Πίσω απ' την

ευρωπαϊκή κρίση κρύβεται άλλη μια διάσωση της Wall Street”.

Αυτή είναι ακόμη μια από τις καλά κρυμμένες πτυχές της μιας κρίσης που η ιστορία θα δείξει πως ήταν περισσότερο αμερικανική και ευρωπαϊκή παρά ελληνική, όπως οι Γερμανοί και Αμερικανικοί ηγέτες θέλουν να την παρουσιάσουν.

Πάνος Παναγιώτου

Επικεφαλής Χρηματιστηριακός Τεχνικός Αναλυτής

Πηγή/φωτό: **Sofokleous10.gr**